

Pentru aprobarea proiectului legii apelor

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul legii apelor.

Prim-ministru

VLADIMIR FILAT

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Valeriu LAZĂR

Ministrul mediului

Gheorghe Șalaru

Ministrul finanțelor

Veaceslav Negruța

Ministrul justiției

Oleg Efrim

Vizează:

Secretarul general adjunct
al Guvernului

Roman CAZAN

Aprobată în ședința Guvernului
din

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGEA APELOR

Prezenta lege este parțial armonizată cu Directiva Consiliului 91/271/CEE din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, Directiva Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 privind stabilirea unui cadru de politică comunitară în domeniul resurselor de apă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE nr. L 327 din 22 decembrie 2000), Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat, Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații, Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul legii

Scopul prezentei legi îl constituie:

- a) crearea unui cadru legal pentru gestionarea, protecția și folosința eficientă a apelor de suprafață și subterane în baza evaluării, planificării și luării deciziilor în mod participativ;
- b) stabilirea drepturilor de folosință a apei și promovarea investițiilor în domeniul apelor;
- c) stabilirea mecanismelor de protecție a stării apelor, prevenirea oricăror degradări ulterioare a apelor, protecția și restabilirea mediului acvatic, convergența treptată și sistematică a protecției și gestionării lor cu cerințele europene;
- d) prevenirea deteriorărilor ulterioare, conservarea și îmbunătățirea stării ecosistemelor acvatice și, în ceea ce privește necesitățile de apă ale acestora, a ecosistemelor terestre și a zonelor umede care depind în mod direct de ecosistemele acvatice;
- e) asigurarea unei aprovizionări suficiente cu apă de suprafață și subterană de calitate bună, aceasta fiind necesară pentru o utilizare durabilă, echilibrată și echitabilă a apei;

f) stabilirea unei baze legale de cooperare internațională în domeniul gestionării și protecției în comun a resurselor de apă.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale se definesc după cum urmează:

acvifer – strat sau straturi subterane de rocă sau alte tipuri de straturi geologice cu o porozitate și o permeabilitate suficiente pentru a permite fie o curgere semnificativă a apelor subterane, fie captarea unor cantități importante de ape subterane;

ape de suprafață – ape stătătoare și curgătoare de la suprafața solului, cu excepția apelor subterane;

ape subterane – ape aflate sub suprafața solului în zona de saturație și în contact direct cu solul sau cu subsolul;

ape uzate – ape ce provin din activități casnice, sociale sau economice, conținând poluanți sau reziduuri care îi alterează caracteristicile fizice, chimice și bacteriologice inițiale;

autorizație de mediu pentru folosința specială a apei – document eliberat de instituția subordonată organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, al cărei titular are dreptul la folosința specială a apei în anumite condiții, conform dispozițiilor prezentei legi;

bazin hidrografic – porțiune de teren de pe care toate scurgerile de suprafață curg printr-o succesiune de râuri, fluvii și lacuri, spre mare într-o singură gură de vărsare, estuar sau deltă, delimitat prin cumpăna apelor;

cadastru de stat al apelor – sistem informațional de stat ce conține evidența datelor referitoare la rețeaua hidrografică, la resursele de apă, precum și la prelevările și la restituțiile de apă, inclusiv la patrimoniul hidrotehnic;

cerință de calitate a mediului pentru ape – concentrație a unui poluant sau a unui grup de poluanți în apă, sedimente sau biotă, care nu trebuie depășită pentru asigurarea protecției sănătății umane și a mediului;

comitet al districtului bazinului hidrografic – organ coordonator și consultativ al districtului bazinului hidrografic, constituit conform art. 10 al prezentei legi;

corp de apă de suprafață – parte distinctă și semnificativă a unei ape de suprafață, cum ar fi: lac, lac de acumulare, iaz, curs de apă, râu sau canal, ori un segment al unui curs de apă, râu sau canal, o apă de tranziție;

corp de apă artificial – corp de apă de suprafață creat prin activitate umană;

corp de apă subterană – volum distinct de apă subterană în limitele unui acvifer sau ale mai multor acvifere;

debit salubru – debit minim într-o secțiune pe un curs de apă necesar pentru asigurarea condițiilor de viață a ecosistemelor acvatice existente;

district al bazinului hidrografic – suprafață de teren din Republica Moldova, constituită din unul sau mai multe bazine hidrografice învecinate, precum și din apele subterane asociate, identificat în articolul 5 ca fiind principala unitate pentru gestionarea bazinelor hidrografice;

iaz (heleșteu) – corp de apă de suprafață artificial, format prin stabilirea apei cu baraj sau prin abaterea unui curs de apă, destinat pisciculturii, irigației etc., cu volum de apă la nivelul normal de retenție, de pînă la un milion m³;

inundații – acoperire temporară cu apă, provenită din revărsarea exagerată a apelor mari de viitură sau din precipitații abundente, a unei porțiuni de teren care, în mod obișnuit, nu este acoperit de apă;

lac – corp de apă interioară de suprafață, stătătoare, ce nu are legătură cu oceanul planetar;

lac de acumulare – corp de apă artificial care constituie o rezervă de apă, cu o posibilă utilizare în diferite scopuri, cu un volum de apă la nivelul normal de retenție, de peste un milion m³;

poluare a apei – introducere directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, a unor substanțe sau a căldurii în aer, apă sau sol, care poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană sau pentru calitatea ecosistemelor acvatice sau a ecosistemelor terestre, ce depind în mod direct de ecosistemele acvatice, care duce la deteriorarea bunurilor materiale sau care dăunează ori afectează negativ serviciile și alte folosințe legale ale mediului;

poluant – orice substanță care ar putea constitui factor de poluare;

resurse de apă – ape de suprafață, ape subterane și precipitații atmosferice căzute pe teritoriul Republicii Moldova;

risc de inundații – combinație între probabilitatea apariției unor inundații și efectele potențial adverse pentru sănătatea umană, pentru mediu, patrimoniul cultural și pentru activitatea economică asociate apariției inundațiilor;

secetă – deficiență temporară a apelor de suprafață și a celor subterane ca urmare a modificărilor climatice;

subbazin – suprafață de teren în cadrul unui district hidrografic din care toate scurgerile de apă se varsă, printr-o rețea de râuri, fluvii și lacuri, către un anumit punct al unui curs de apă în cadrul acestui district hidrografic;

substanțe periculoase – substanțe sau grupuri de substanțe care sînt toxice, persistente și bioacumulabile, precum și alte substanțe sau grupuri de substanțe care prezintă pericol;

teren al fondului apelor – teren aflat sub ape, albiile cursurilor de apă, cuvetele lacurilor, iazurilor, rezervoarelor de apă, mlaștini, terenurile pe care sînt amplasate construcții hidrotehnice și alte structuri ale serviciului apelor, precum și terenurile repartizate pentru fișiile de deviere (de pe maluri) a râurilor, a bazinelor de apă, canalelor magistrale și a colectoarelor, precum și terenul folosit pentru construcția și exploatarea instalațiilor ce asigură satisfacerea necesităților de apă potabilă, tehnică, curativă, a altor necesități de interes public;

valori limită de emisie – masă exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrație și/sau nivel al unei emisii care nu pot fi depășite pe durata uneia sau a mai multe perioade date;

zone umede – întinderi de bălți, mlaștini, turbării, de ape naturale sau artificiale, permanente sau temporare, unde apa este stătătoare sau curgătoare, dulce, salmastră ori sărată, a căror adâncime nu depășește 6 m;

zone vulnerabile – suprafețe de teren de pe teritoriul cărora se alimentează apele de suprafață și/sau apele subterane, care provoacă poluarea apelor cu nitrați proveniți din surse agricole.

Articolul 3. Domeniul de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege reglementează:

a) gestionarea și protecția apelor de suprafață și subterane, inclusiv măsurile de prevenire și de combatere a inundațiilor, a eroziunii și de contracarare a secetei și deșertificării;

b) activitățile care au impact asupra apelor de suprafață și a celor subterane, inclusiv captarea și folosința apei, deversarea apelor uzate și a poluanților, precum și alte activități care ar putea dăuna calității apelor.

(2) Următoarele activități sînt reglementate și prin legi speciale:

a) folosința apelor minerale naturale și minerale medicinale, inclusiv termale curative, minerale și termale;

b) siguranța digurilor și altor structuri hidrotehnice;

c) constituirea asociațiilor utilizatorilor de apă pentru irigare, precum și transferul și utilizarea infrastructurii pentru irigare de către asemenea asociații;

d) pescuitul și acvacultura, cu excepția deversărilor de poluanți provenite de la instalațiile de acvacultură și introducerii substanțelor dăunătoare sau toxice în apă, care sînt reglementate de prezenta lege;

e) asigurarea aprovizionării cu apă, deversării apelor uzate și serviciilor de tratare a apei pentru cetățeni, comerț și industrie, cu excepția captării apei în scopul aprovizionării cu apă și deversării apelor uzate și poluanților proveniți de la stațiile de epurare și de la rețelele de canalizare, care sînt reglementate de prezenta lege.

Articolul 4. Regimul proprietății în domeniul apei

(1) Apa reprezintă o resursă naturală regenerabilă, vulnerabilă și limitată, un element indispensabil pentru viață și societate, un factor determinant în menținerea echilibrului ecologic, o materie primă pentru activități productive, o sursă de energie și o cale de transport.

(2) Apa nu este un produs comercial oarecare, ci un patrimoniu natural care trebuie protejat, tratat și apărat ca atare.

(3) Apa face parte din domeniul public.

(4) Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la folosința apei în condițiile prezentei legi.

(5) Terenul situat sub apa iazului poate face parte atât din domeniul public, cât și din domeniul privat. Orice persoană fizică sau juridică poate să construiască un iaz pe terenul care îi aparține cu drept de proprietate, în condițiile legii.

(6) Terenul fondului de apă este bun indivizibil.

Articolul 5. Gestionarea resurselor de apă

(1) Gestionarea eficientă a resurselor de apă ale Republicii Moldova se efectuează în baza unor părți ale bazinelor hidrografice al râului Nistru, al râurilor Dunărea-Prut și al Mării Negre, numite districte ale bazinelor hidrografice.

(2) Districtul bazinului hidrografic este unitatea principală de gestionare a bazinelor hidrografice și a apelor subterane asociate acestora.

(3) Districte ale bazinelor hidrografice în Republica Moldova sînt:

a) districtul bazinului hidrografic al râului Nistru;

b) districtul bazinului hidrografic al râurilor Dunărea-Prut și al Mării Negre.

(4) În cadrul districtelor pot fi formate subbazine.

(5) Hotarele districtelor bazinelor hidrografice, ale subbazinelor hidrografice și hărțile speciale în care acestea sînt determinate se aprobă de către Guvern.

Articolul 6. Principiile de gestionare a apelor

Gestionarea resurselor de apă se bazează, în principal, pe următoarele principii:

a) principiul participării utilizatorilor de apă, autorităților publice centrale și locale, a societății civile și altor părți interesate la procesele de planificare și de luare a deciziilor privind folosința și protecția resurselor de apă;

b) principiul „poluatorul plătește”, potrivit căruia costurile prevenirii poluării sau depoluării resurselor de apă sînt suportate de către poluator;

c) principiul precauției, care presupune că, în cazul în care există riscuri de prejudiciere gravă sau ireversibilă a resurselor de apă, lipsa certitudinii științifice totale nu poate fi folosită ca justificare a evitării luării de măsuri;

d) principiul folosinței durabile a apei, în sensul că nevoile generațiilor prezente și viitoare trebuie să fie luate în considerare la folosința și protecția apelor;

e) principiul valorii economice a apei, în sensul că valoarea economică a resurselor de apă și a gestionării lor trebuie să fie recunoscută prin introducerea unor mecanisme de recuperare a costurilor de gestionare a resurselor de apă.

Capitolul II

REGLEMENTAREA ȘI GESTIONAREA DE CĂTRE STAT A FOLOSINȚEI ȘI PROTECȚIEI APELOR

Articolul 7. Guvernul

(1) În domeniul folosinței și protecției apelor, Guvernul:

a) coordonează activitatea tuturor autorităților publice cu atribuții în domeniul apelor;

b) adoptă cadrul normativ necesar punerii în aplicare a prezentei legi;

c) întreprinde alte acțiuni prevăzute de legislație.

(2) Guvernul coordonează activitățile care trebuie întreprinse conform prezentei legi și poate delega anumite împuterniciri, stabilite în prezenta lege, autorităților publice centrale și altor autorități cu atribuții în domeniul apelor.

Articolul 8. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului

Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului este responsabil de implementarea politicii de stat în domeniul gestionării resurselor de apă, precum și de:

a) elaborarea politicilor, actelor normative, planurilor ce trebuie aprobate de Guvern, precum și elaborarea modificărilor necesare pentru realizarea conformării legislației la cerințele europene;

b) efectuarea monitorizării stării și a folosinței resurselor de apă, precum și ținerea Cadastrului de stat al apelor;

c) stabilirea instituției subordonate (denumite în continuare instituția competentă) de competența căreia ține funcția de eliberare a autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei și ținerea Registrului autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei;

d) asigurarea respectării legislației privind calitatea și protecția apelor, în comun cu Ministerul Sănătății;

e) încurajarea și promovarea participării societății civile și a tuturor părților interesate la dezbaterile anumitor proiecte în domeniul apelor de interes național;

f) cooperarea internațională și coordonarea desfășurării activităților ce rezultă din convențiile internaționale;

g) coordonarea donațiilor externe și gestionarea investițiilor în domeniul apelor;

h) întreprinderea altor măsuri prevăzute de lege.

Articolul 9. Autoritatea administrativă de gestionare a apelor

(1) Autoritatea administrativă de gestionare a apelor întreprinde măsuri de punere în aplicare a legislației în domeniul protecției și gestionării apelor, inclusiv în ceea ce privește:

- a) participarea la elaborarea și implementarea de politici, programe, planuri și măsuri în gestionarea apelor;
- b) gestionarea infrastructurii hidrotehnice;
- c) întreținerea corpurilor de apă, a zonelor și a fișiilor de protecție a apelor, conform art. 50 alin. (3);
- d) exercitarea unor alte atribuții stabilite de legislație, precum și a celor delegate de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului.

(2) Modul de organizare și funcționare a autorității administrative de gestionare a apelor se stabilește printr-un regulament aprobat de Guvern.

Articolul 10. Comitetul districtului bazinului hidrografic

(1) Pentru fiecare district al bazinului hidrografic, Guvernul formează câte un comitet, în componența căruia intră reprezentanți ai autorităților administrației publice centrale și locale, ai comitetelor subbazinale, ai asociațiilor utilizatorilor de apă și ai societății civile și științifice.

(2) Sarcinile principale ale comitetului districtului bazinului hidrografic sînt:

- a) consultarea la elaborarea, modificarea și la aprobarea proiectului Planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic;
- b) participarea la procesul de identificare, delimitare și de clasificare a corpurilor de apă, asupra cărora se aplică cerințele de calitate a mediului pentru ape sau care au nevoie de protecție, sau care ar putea fi afectate de poluare din diferite surse, inclusiv agricole, precum și consultarea la identificarea zonelor vulnerabile;
- c) elaborarea măsurilor ce trebuie incluse în Planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic și de realizare a obiectivelor de gestionare;
- d) participarea la cooperarea transfrontalieră pe bazine comune.

(3) Modul de constituire și de funcționare, structura și atribuțiile comitetului districtului bazinului hidrografic sînt prevăzute într-un regulament aprobat de Guvern.

Articolul 11. Autoritățile administrației publice locale

De competența autorităților administrației publice locale sînt:

- a) întreținerea și gestionarea corpurilor de apă de suprafață, a zonelor și fișiilor de protecție a apelor aflate în gestiune conform art. 50 alin. (4);
- b) delegarea reprezentanților lor în comitetul districtului bazinului hidrografic;
- c) informarea societății civile și a părților interesate despre anumite aspecte din domeniul apelor, inclusiv despre restricțiile și interdicțiile folosinței apelor;
- d) crearea, în colaborare cu asociațiile obștești, a consiliilor subbazinale ale râurilor mici;
- e) realizarea altor sarcini prevăzute de lege.

Articolul 12. Colaborarea și accesul publicului la informația din domeniul apelor

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, direct sau prin intermediul instituțiilor subordonate cu atribuții în domeniul apelor, sprijină participarea instituțiilor publice și a celor private, a organizațiilor neguvernamentale, a mass-media, a asociațiilor utilizatorilor de apă, a cetățenilor, precum și a altor părți interesate la realizarea măsurilor privind folosința rațională și protecția apelor, prin încurajarea:

a) colaborării active la examinarea diferitelor probleme supuse dezbaterii publice;

b) inițierii campaniilor de educare a populației pentru formarea unei atitudini grijulii față de apă;

c) organizării controlului public asupra realizării măsurilor de protecție a apelor;

d) comunicării cazurilor de încălcare a legislației în domeniu, precum și a cazurilor ale căror efecte sînt susceptibile de poluare, de irosire sau de secare a apelor;

e) prezentării propunerilor de optimizare a folosinței și protecției apelor;

f) implicării în efectuarea de lucrări pentru optimizarea folosinței și protecției apelor, precum și în prevenirea și în lichidarea efectelor distructive ale apelor;

g) întreprinderii altor acțiuni menite să asigure folosința rațională și protecția apelor.

(2) Orice persoană fizică sau persoană juridică are dreptul de a consulta registre, planuri, liste și orice altă informație publică, în conformitate cu legislația privind accesul la informație.

Capitolul III

GESTIONAREA DATELOR. POLITICI ȘI PLANIFICARE

Articolul 13. Monitorizarea resurselor de apă

(1) Monitorizarea și evidența sistematică a stării apelor de suprafață, a apelor subterane și a zonelor protejate se efectuează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, prin intermediul instituțiilor subordonate, în modul stabilit printr-un regulament aprobat de Guvern, iar la prizele de apă potabilă, de irigare și în zonele de recreare monitorizarea se va efectua în comun cu Ministerul Sănătății.

(2) Regulamentul menționat în alin. (1) specifică parametrii supuși monitorizării, procedurile și măsurile tehnice necesare, dar fără a se limita doar la acestea, pentru prelevarea de probe și respectarea cerințelor de analiză pentru fiecare parametru, controlul calității, practicile de laborator și înregistrarea datelor respective.

(3) Posesorii de terenuri riverane sînt obligați să permită reprezentanților autorizați de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, fără a percepe plată, întreprinderea următoarelor acțiuni:

a) trecerea sau circulația personalului cu atribuții de serviciu în gestionarea apelor, în scopul îndeplinirii acestor atribuții;

b) amplasarea, în albie și pe maluri, de borne, repere, aparate de măsură și de control sau a altor aparate ori instalații, necesare studiului apelor, precum și accesul pentru întreținerea instalațiilor destinate acestor activități;

c) transportul și depozitarea temporară a materialelor și a utilajelor, circulația acestora și a personalului, pompările experimentale, în cazul forajelor hidrogeologice, care fac parte din rețeaua națională de monitorizare;

d) accesul pentru efectuarea lucrărilor de cercetare științifică pe teren.

(4) Prejudiciul cauzat ca urmare a acțiunilor prevăzute în alin. (3) se repară din contul alocațiilor bugetare pentru cazurile prevăzute la lit. a) și c) sau din contul persoanelor autorizate care au cauzat prejudiciul, iar pentru cazurile prevăzute la lit. b) și d) – potrivit legii.

Articolul 14. Cadastrul de stat al apelor

(1) Cadastrul de stat al apelor este ținut de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, prin autoritatea administrativă de gestionare a apei și conține date referitoare la rețeaua hidrografică, inclusiv la identificarea, delimitarea, clasificarea și la starea corpurilor de apă, la construcțiile și instalațiile hidrotehnice, la zonele și fișiile de protecție și la ariile protejate situate în aceste zone, precum și date referitoare la prelevările și la restituțiile de apă.

(2) Structura și conținutul Cadastrului de stat al apelor sînt stabilite printr-un regulament aprobat de Guvern.

Articolul 15. Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei se ține de instituția competentă și conține date privind titularii autorizațiilor, tipul autorizațiilor, data eliberării, termenul de valabilitate, locul desfășurării activității autorizate, alte mențiuni privind eliberarea, modificarea, prelungirea, suspendarea, încetarea sau retragerea acestor autorizații. Actele în baza cărora s-au efectuat înscrierile în Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei se păstrează la dosar.

(2) Structura și conținutul registrului menționat în alin. (1) se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern.

Articolul 16. Transparența informației din Cadastrul de stat al apelor și din Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Informația din Cadastrul de stat al apelor și din Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei este publică.

(2) Orice persoană fizică sau juridică are dreptul să studieze și să primească date din Cadastrul de stat al apelor și din Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei, în conformitate cu legislația privind accesul la informație.

Articolul 17. Documentul de politici privind politica națională în domeniul resurselor de apă

(1) Documentele de politici naționale în domeniul resurselor de apă se aprobă conform prevederilor legislației în vigoare. Documentele respective trebuie să conțină prevederi referitor la:

a) cantitatea și calitatea resurselor de apă existente și a corpurilor de apă și folosința lor de către toate sectoarele economiei;

b) volumul fluxului neutilizat al resurselor de apă, luându-se în considerare necesitățile de mediu și tratatele internaționale în domeniul folosinței apelor;

c) cerințele de apă pe termen scurt, mediu și lung pentru fiecare sector principal al economiei;

d) prioritățile de investiții, avându-se în vedere necesitatea asigurării aprovizionării eficiente cu apă și a serviciilor de salubritate a populației urbane și rurale, precum și necesitatea asigurării respectării cerințelor europene aplicabile și a obiectivelor de mediu pentru ape;

e) măsurile speciale de prevenire și control al poluării apelor de suprafață și subterane;

f) măsurile prioritare de promovare a adaptării la efectele schimbărilor climatice, inclusiv de identificare și de combatere a deficitului de apă, avându-se în vedere dezechilibrul pe termen lung între cererea și oferta de apă, precum și riscul crescut de secetă și de inundații;

g) programele de măsuri pentru îndeplinirea cerințelor de calitate a mediului pentru ape aplicabile și / sau atingerea obiectivelor de mediu pentru ape, conform celor ale Uniunii Europene;

h) termenele concrete pînă la care vor fi realizate anumite obiective, măsuri, acțiuni, cerințe etc.

(2) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului promovează participarea activă a societății civile la elaborarea Documentelor de politici naționale în domeniul resurselor de apă prin publicarea documentelor și informarea tuturor părților interesate, oferind tuturor oportunitatea de a comenta și de a face recomandări cu privire la conținutul acestora.

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului asigură publicitatea Documentelor de politici naționale în domeniul resurselor de apă prin intermediul mass-media naționale.

Articolul 18. Documentele de politici naționale privind apele uzate

Documentele de politici naționale privind apele uzate se aprobă conform prevederilor legislației în vigoare și conține prevederi referitoare la:

a) proiectarea, finanțarea, construcția, punerea în funcțiune și exploatarea sistemelor de colectare și a stațiilor de epurare a apelor uzate în localitățile urbane, precum și termenul în care Republica Moldova trebuie să se conformeze cerințelor aplicabile în Uniunea Europeană în acest domeniu;

b) identificarea și punerea în aplicare a măsurilor care ar oferi costuri eficiente de epurare a apelor uzate în localitățile rurale, astfel încât să se reducă și să se minimalizeze poluarea apei, și care ar proteja aprovizionarea cu apă potabilă, precum și proiectarea, finanțarea, construcția și exploatarea unor sisteme locale de colectare a apelor uzate, a unor stații de epurare, precum și implementarea unor procese, tehnologii și unor metode alternative adecvate.

Articolul 19. Planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic

(1) Districtul bazinului hidrografic în Republica Moldova se gestionează în baza unui plan elaborat de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, în consultare cu comitetul districtului bazinului hidrografic, și aprobat de Guvern.

(2) Planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic prevede măsuri de implementare a documentelor de politici naționale în domeniul resurselor de apă și include:

a) evaluarea calității și cantității resurselor de apă în cadrul districtului bazinului hidrografic;

b) evaluarea riscului deficitului de apă, al secetei, al inundațiilor, al poluării și al eșecului barajelor din cadrul districtului bazinului hidrografic, precum și costurile de prevenire, de reducere sau de atenuare a unor astfel de riscuri;

c) identificarea zonelor districtului bazinului hidrografic în care există risc de poluare din surse difuze;

d) analiza ariilor protejate existente și a zonelor de protecție stabilite în conformitate cu legislația, precum și identificarea necesității de stabilire a unor noi arii sau zone ori de modificare a celor existente;

e) prioritățile folosinței speciale a apei, măsurile de abordare a riscurilor și a problemelor identificate la lit. b) și c), precum și standardele existente și cele viitoare;

f) alte aspecte relevante.

(3) Procedura de elaborare a proiectului de plan menționat în alin. (1) și (2), precum și de revizuire a acestuia se stabilește de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului și se aprobă de Guvern.

(4) Planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic se revizuieste la fiecare 6 ani.

Articolul 20. Informarea și consultarea societății civile

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, direct sau prin intermediul instituțiilor subordonate cu atribuții în domeniul apelor, încurajează participarea activă a tuturor părților interesate la elaborarea, la revizuirea și la actualizarea planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic prin publicarea și supunerea la dezbateri publice:

a) a calendarului și a programului de elaborare a planului, a măsurilor care trebuie luate în materie de consultare;

b) a sintezei provizorii privind problemele identificate în materie de gestionare a apelor în districtul bazinului hidrografic;

c) a proiectului planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic sau a altei informații relevante.

(2) Informația menționată în alin. (1), precum și documentele de referință și informațiile utilizate la elaborarea planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic se pun la dispoziția solicitanților gratuit, la cerere.

(3) Termenul de consultare și formulare în scris a comentariilor și obiecțiilor pe marginea documentelor supuse dezbaterii trebuie să fie de cel puțin 6 luni.

Capitolul IV

FOLOSINȚA APELOR ȘI AUTORIZAREA FOLOSINȚEI APELOR

Articolul 21. Folosința apei

(1) Se consideră folosință a apelor următoarele activități:

a) captarea apei dintr-un corp de apă de suprafață sau dintr-un corp de apă subterană, transportul și folosința ulterioară a apei;

b) îndiguirea sau depozitarea apei în spatele unui baraj sau a altor structuri sau instalații hidrotehnice;

c) colectarea, tratarea și evacuarea apei uzate;

d) devierea, restricționarea sau modificarea fluxului de apă într-un corp de apă;

e) modificarea albiei, malurilor, cursului sau caracteristicilor unui corp de apă;

f) construirea de structuri permanente pe terenul fondului de apă.

(2) Utilizatorii de apă sînt obligați:

- a) să folosească apa în mod rațional și econom;
- b) să întreprindă măsuri pentru protecția apelor împotriva poluării;
- c) să respecte drepturile altor utilizatori de apă;
- d) să efectueze evidența apei folosite și să raporteze despre aceasta, conform regulamentului aprobat de Guvern.

Articolul 22. Folosința generală a apei

(1) Se consideră generală și nu necesită autorizație de mediu pentru folosința specială a apei utilizarea apei în următoarele scopuri:

- a) consumul uman și alte necesități casnice;
- b) adăparea animalelor fără utilizarea de structuri permanente;
- c) irigarea terenurilor de pe lângă casă;
- d) scăldatul și folosința apei în scop de agrement;
- e) captarea și folosința apei pentru lupta împotriva incendiilor sau în orice altă situație de urgență.

(2) Irigarea de către o persoană care este în mod legal aprovizionată cu apă printr-un sistem centralizat de irigare gestionat de către o asociație a utilizatorilor de apă pentru irigare sau de o altă persoană care deține autorizație de mediu pentru folosința specială a apei nu necesită autorizație de mediu pentru folosința specială a apei.

(3) Folosința apei pentru scăldat și agrement poate fi limitată sau interzisă de:

a) organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului sau alte organe ale administrației publice abilitate, în cazul în care există un pericol iminent pentru viața și sănătatea oamenilor sau într-o zonă de protecție stabilită în conformitate cu legislația;

b) titularul unei autorizații de mediu pentru folosința specială a apei, în conformitate cu condițiile autorizației.

(4) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, la sesizarea organelor administrației publice abilitate, poate limita sau interzice temporar folosința generală a apei, în cazul în care există un pericol iminent pentru viața și sănătatea oamenilor sau un pericol pentru starea apelor și echilibrul ecologic.

(5) Precipitațiile atmosferice care cad pe terenurile private pot fi folosite de către proprietar în conformitate cu dispozițiile Codului civil.

(6) Titularul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei este obligat să asigure accesul la folosința generală a apei indicate în alin. (1).

(7) Dreptul la folosința generală a apei nu implică și dreptul de a trece peste un teren privat decât în condițiile prevăzute de Codul civil.

Articolul 23. Folosința specială a apei

(1) Folosința apei care nu cade sub incidența art. 22 se consideră folosință specială și poate fi efectuată numai în baza autorizației de mediu pentru folosința

specială a apei.

(2) Sînt considerate folosințe speciale a apei și următoarele activități:

a) captarea apei din sursele de apă de suprafață și subterane pentru aprovizionarea cu apă destinată consumului uman;

b) captarea și folosința apei din sursele de apă de suprafață și subterane în scopuri tehnice și industriale, inclusiv la prelucrarea produselor alimentare și în agroindustrie;

c) captarea și folosința apei din diferite surse pentru irigare;

d) deversarea apelor uzate;

e) îndiguirea apei în scopul generării de energie hidroelectrică;

f) construirea de pontoane, debarcadere și alte structuri hidraulice pe terenul fondului de apă;

g) dezvoltarea și exploatarea comercială a plajelor pentru scăldat și zonelor de agrement;

h) folosința apei pentru acvacultură sau piscicultură.

Articolul 24. Priorități la folosința apei

(1) Satisfacerea necesității populației în apă potabilă și în apă pentru necesități casnice și asigurarea debitelor minime pentru menținerea echilibrului ecologic au prioritate față de folosința apei în alte scopuri.

(2) În cazul în care planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic nu specifică o altă ordine de priorități la folosința și la alocarea apei, inclusiv a celei subterane, folosința specială a apei se desfășoară în conformitate cu următoarele priorități:

a) folosința apei pentru irigare și adăparea animalelor;

b) folosința apei în activități industriale, inclusiv în activități miniere și agroindustrie;

c) folosința apei în scopul pescuitului și pisciculturii;

d) folosința apei în scopul generării hidroenergiei;

e) folosința apei în scopuri sportive și de agrement;

f) folosința apei în alte scopuri.

Articolul 25. Cererea de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Cererea de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei se înaintează instituției competente.

(2) La cererea menționată la alin. (1) se anexează:

a) descrierea scopului și a modului de folosință a apei la care se referă cererea;

b) documentul care atestă dreptul de proprietate și planul terenului pe care este situat corpul de apă cu indicarea construcțiilor hidrotehnice sau a sondelor, după caz, precum și a altor construcții destinate folosinței apelor;

c) documentele privind construcțiile hidrotehnice, sondele, după caz, și

alte construcții destinate folosinței apelor;

d) avizul pozitiv al expertizei ecologice a documentației de proiect în cazurile prevăzute de legislație;

e) indicarea cantității de apă care urmează a fi folosită, a volumului de ape uzate și a locului de deversare a acestora;

f) indicarea mijloacelor de măsurare a cantității de apă care urmează a fi folosită și deversată;

g) planul de măsuri privind protecția resurselor de apă în perioada de folosință a apei;

h) actele ce atestă coordonarea condițiilor de folosință a apei cu autoritățile cu atribuții de gestionare a apelor de suprafață și subterane, cu autoritățile pentru supravegherea sanitară și protecția resurselor piscicole, cu autoritățile pentru supravegherea sanitar-veterinară, după caz;

i) dovada publicării anunțului prevăzut în alin. (3) cu privire la solicitarea eliberării autorizației de mediu pentru folosință specială a apei în presa locală.

(3) Solicitantul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei este obligat să publice în presa locală un anunț cu privire la solicitarea eliberării autorizației de mediu pentru folosința specială a apei, precum și să-l afișeze la primăria din localitate. Orice persoană fizică sau juridică care are obiecții la cererea de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei poate notifica, în scris, instituției competente, în termen de 30 de zile de la publicarea anunțului.

(4) În cazul folosinței apei care implică deversarea apelor uzate, se aplică dispozițiile art. 41 alin. (1).

(5) Instituția competentă, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea cererii, organizează inspectarea corpului de apă indicat în cerere.

(6) Instituția competentă plasează pe site-ul său oficial cererile de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei și, după caz, organizează audieri publice cu privire la numitele cereri dacă acestea implică un impact semnificativ asupra mediului sau dacă au fost prezentate obiecții conform alin. (3).

(7) Termenul maxim de examinare a cererii și de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei este de 4 luni. În cazul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei pe termen lung, termenul poate fi prelungit cu 2 luni.

(8) Termenul indicat în alin. (7) curge din momentul prezentării de către solicitant a tuturor documentelor necesare, conform prezentei legi.

Articolul 26. Termenul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei se eliberează pentru un termen de 12 ani, cu excepția cazurilor în care:

- a) solicitantul cere autorizația pentru un termen mai scurt;
- b) autorizația este cerută pe termen lung în baza alin. (2).

(2) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei pe termen lung se eliberează pentru un termen de 25 de ani, în cazul în care solicitantul se obligă să facă o investiție pe termen lung având ca obiect construcția, îmbunătățirea sau reabilitarea:

- a) unui baraj în scopuri hidroenergetice sau de altă natură;
- b) unei construcții hidrotehnice sau instalații pentru tratarea și furnizarea apei potabile.

Articolul 27. Eliberarea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, inclusiv pe termen lung, se eliberează cu titlu gratuit de către instituția competentă, cu avizul Serviciului de supraveghere a sănătății publice, în baza reglementărilor aprobate de Guvern.

(2) La examinarea cererii de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei se va lua în considerare:

- a) planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic relevant;
- b) obligațiile Republicii Moldova asumate în conformitate cu tratatele internaționale;
- c) prioritățile la folosința apei aplicabile în cadrul districtului bazinului hidrografic relevant;
- d) conținutul expertizelor ecologice sau de evaluare a impactului asupra mediului cerute de lege;
- e) utilizarea celor mai bune tehnici disponibile;
- f) obiecțiile scrise, precum și concluziile audierilor publice referitoare la cerere.

(3) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei nu se eliberează dacă aceasta ar afecta negativ:

- a) folosința apei de către orice persoană fizică sau persoană juridică ce deține autorizație de mediu pentru folosința specială a apei;
- b) cerințele de calitate a mediului pentru ape aplicabile, menționate în art. 37, sau obiectivele de mediu pentru ape, menționate în art. 38;
- c) cerințele minime pentru debitul salubru al apei.

(4) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei se înscrie în Registrul autorizațiilor de mediu pentru folosința specială a apei, în conformitate cu prevederile art. 15.

(5) Decizia de eliberare sau de refuz al eliberării autorizației de mediu pentru folosința specială a apei poate fi atacată în instanța de contencios administrativ, fără a fi necesară procedura prealabilă.

Articolul 28. Conținutul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei trebuie să prevadă:

- a) scopul în care va fi folosită apa;
- b) volumul de apă pe care titularul autorizației este în drept să îl capteze, să îl îndiguiască, să îl devieze și să îl folosească, prin referire fie la un volum fix sau fie la o cotă-parte din flux;
- c) volumul fluxului de restituție, dacă este cazul, precum și locul în care fluxul de restituție va fi deversat.

(2) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei obligă titularul să respecte următoarele condiții generale:

- a) folosința rațională a apei în scopul specificat;
- b) prevenirea poluării apei;
- c) instalarea echipamentelor de măsurare a volumului de apă folosită;
- d) furnizarea informației cu privire la volumul de apă folosit;
- e) respectarea normelor de deversare;
- f) asigurarea zonelor de protecție sanitară a sursei de apă;
- g) respectarea cerințelor igienice de calitate a apei.

(3) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei obligă titularul să respecte anumite condiții speciale privind:

- a) modul în care va fi folosită apa;
- b) variațiile sezoniere sau temporale de folosință a apei;
- c) luarea măsurilor de reducere a efectelor poluării și întreprinderea altor măsuri de protecție a mediului;
- d) condițiile de gestionare eficientă și protecție a apelor.

Articolul 29. Titularul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei este un document personal și nu poate fi cesionată decât cu acordul prealabil al instituției competente, cu respectarea de către cesionar a prevederilor art. 27 alin. (1). Acordul prealabil nu este necesar în caz de:

- a) succesiune;
- b) înstrăinare a terenului sau a structurii hidrotehnice la care se referă autorizația de mediu pentru folosința specială a apei.

(2) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, cesionată în cazurile indicate în alin. (1), rămâne valabilă, cu condiția ca, în termen de 2 luni de la data cesiunii, cesionarul să înregistreze cesiunea la instituția competentă.

Articolul 30. Modificarea și suspendarea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei poate fi modificată de către instituția competentă în următoarele cazuri:

a) la cererea titularului autorizației, inclusiv în caz de modificare substanțială survenită în exploatare, care poate avea efecte semnificative asupra apelor;

b) temporar, în cazul în care este necesară aplicarea cerințelor ce țin de debitul salubru al sursei de apă ca urmare a adoptării unei hotărâri de declarare a secetei în conformitate cu art. 48.

(2) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei poate fi suspendată de către instituția competentă în următoarele cazuri:

a) la cererea titularului autorizației;

b) în caz de neexecutare în termen de cel mult 30 de zile a prescripției eliberate ca urmare a nerespectării condițiilor de autorizare;

c) în cazul în care nu au fost revizuite condițiile de deversare conform art. 42 alin. (3) și (4);

d) în cazul în care este necesară aplicarea cerințelor ce țin de debitul salubru al sursei de apă ca urmare a adoptării unei hotărâri de declarare a secetei în conformitate cu art. 48;

e) în cazul în care este necesară protejarea sănătății publice sau în alte cazuri excepționale.

(3) Instituția competentă, în decurs de 3 zile de la data suspendării prevăzute în alin. (2) lit. b) - e), inițiază procese de judecată. Decizia instituției competente privind suspendarea se aplică pînă la adoptarea de către instanța de judecată a hotărârii definitive.

Articolul 31. Încetarea și retragerea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei încetează:

a) la cererea titularului autorizației;

b) la expirarea termenului de valabilitate a autorizației;

c) în cazul în care apa la care se referă autorizația de mediu pentru folosința specială a apei nu a fost folosită în decursul a 3 ani consecutivi;

d) în caz de retragere.

(2) Organul care a eliberat autorizația de mediu pentru folosința specială a apei are dreptul să retragă autorizația dacă este necesară realocarea de apă pentru un alt scop, în conformitate cu utilitatea publică și/sau cu planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic relevant.

(3) În cazul retragerii prevăzute la alin. (2), titularul autorizației are dreptul la obținerea gratuită a unei noi autorizații pentru folosința unui volum echivalent de apă de la o sursă alternativă sau la plata unei compensații calculată pe aceeași bază legală ca exproprierea în interes public.

(4) Instituția competentă inițiază procese de judecată de retragere a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei în cazul în care:

a) se constată nerespectarea de către titularul autorizației a condițiilor de autorizare, după o perioadă anterioară de suspendare a autorizației, pe o perioadă de maximum 30 de zile;

b) autorizația a fost cesionată fără respectarea art. 29.

Articolul 32. Prelungirea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei

(1) Titularul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei poate solicita instituției competente prelungirea autorizației în conformitate cu procedura prevăzută pentru eliberarea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei. Cererea de prelungire a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei trebuie depusă cu cel puțin 3 luni înainte de expirare.

(2) Instituția competentă prelungește autorizația de mediu pentru folosința specială a apei cu excepția cazurilor în care:

a) ordinea de priorități ale planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic aplicabil prevede că toată apa sau o parte din ea urmează a fi realocată pentru un alt scop;

b) există alte motive de interes public pentru respingerea cererii de prelungire.

(3) Restricțiile specificate în alin. (2) nu se aplică captării apei și aprovizionării cu apă destinată consumului uman conform art. 23 alin. (2) lit. a).

Articolul 33. Terenurile, construcțiile și instalațiile hidrotehnice destinate folosinței speciale a apei

(1) În cazul în care terenul unui corp de apă, precum și construcțiile, instalațiile hidrotehnice și terenurile pe care acestea se află sînt necesare pentru exercitarea dreptului de folosință specială a apei, dar nu sînt bunuri deținute de solicitantul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei, solicitantul trebuie să obțină dreptul de folosință a acestor terenuri, construcții și instalații hidrotehnice.

(2) Dreptul de proprietate și/sau dreptul de folosință a construcțiilor și a instalațiilor hidrotehnice și a terenurilor destinate folosinței speciale a apei pot fi dobîndite și/sau cesionate în conformitate cu prevederile Codului civil și ale Legii privind administrarea și deținatizarea proprietății publice.

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, direct sau prin intermediul instituțiilor subordonate, inițiază procese judiciare de demolare a construcțiilor și instalațiilor hidrotehnice neautorizate situate pe terenul fondului apelor sau pe ape.

Capitolul V PROTECȚIA APELOR

Articolul 34. Interzicerea poluării apelor

(1) Deversarea, introducerea de poluanți într-un corp de apă de suprafață, corp de apă subterană, pe terenurile fondului de apă sau pe terenurile de pe/din care este posibilă scurgerea într-un corp de apă de suprafață sau într-un corp de apă subterană sînt interzise, cu excepția cazurilor în care se efectuează în conformitate cu condițiile de deversare a apei uzate prevăzute în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei.

(2) Substanțele specifice care se introduc în apele de suprafață în scopuri de pescuit sau de acvacultură, dar care nu produc impact negativ asupra calității apelor receptoare și pentru care nu este necesară eliberarea condițiilor de deversare a apei uzate, se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern.

(3) Zonele de protecție sanitară a prizelor de apă din sursele apelor de suprafață și a prizelor apelor subterane se stabilesc conform regulamentului aprobat de Guvern.

Articolul 35. Substanțele periculoase prioritare

Lista substanțelor periculoase prioritare care, din cauza naturii lor periculoase sau a riscului sporit pe care îl prezintă pentru mediu, nu pot fi deversate în corpuri de apă, în apele subterane sau pe terenurile fondului de apă, se aprobă de Guvern.

Articolul 36. Cerințele de deversare a substanțelor periculoase

(1) Deversarea substanțelor periculoase, altele decît substanțele periculoase prioritare prevăzute în art.35, se stabilește printr-un regulament aprobat de Guvern, care va prevedea:

- a) valorile-limită de emisie;
- b) controlul asupra emisiei și cerințele tehnice pentru epurarea deșeurilor lichide și a efluenților înainte de deversarea acestora, inclusiv cerințele pentru utilizarea celor mai bune tehnici disponibile;
- c) monitorizarea și cerințele de raportare.

(2) Conținutul celor mai bune tehnici disponibile se aprobă de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului.

Articolul 37. Cerințele de calitate a mediului pentru ape

(1) Cerințele de calitate a mediului pentru ape trebuie să prevadă, fără a se limita la acestea, valori de temperatură, de aciditate/alcalinitate, de oxigen dizolvat, parametri chimici și microbiologici. Cerințele se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern care trebuie să conțină și prevederi referitor la:

a) cerințele de monitorizare a calității apelor, inclusiv metodele de măsurare, de prelevare a probelor, frecvența analizelor și a procedurilor, cerințele de gestionare a datelor;

b) publicitatea informației privind respectarea cerințelor de calitate a mediului pentru ape;

c) clasificarea apelor prin referință la cerințele de calitate a mediului pentru ape stabilite în conformitate cu alin. (3);

d) interzicerea folosinței apei în anumite scopuri din corpurile de apă în care apa nu corespunde cerințelor stabilite;

e) impunerea măsurilor de remediere care urmează a fi întreprinse pentru asigurarea conformității cu cerințele de calitate a mediului pentru ape, inclusiv elaborarea unor planuri de gestionare și de remediere prin intermediul unor procedee participative care implică publicul și/sau utilizatorii apelor respective.

(2) Cerințele de calitate a mediului pentru ape sînt stabilite în conformitate cu alin. (1) pentru toate resursele de apă, precum și pentru:

a) folosința anumitor corpuri de apă;

b) activitățile care sînt autorizate sau care au loc în astfel de corpuri de apă;

c) corpurile de apă desemnate în conformitate cu alin. (3), care necesită protecție pentru susținerea anumitor activități.

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului identifică apele sau corpurile de apă, cărora le sînt aplicabile cerințele de calitate a mediului pentru ape sau care au nevoie de protecție, în vederea susținerii anumitor activități în aceste zone, în conformitate cu procedura stabilită de Guvern.

(4) Identificarea efectuată în conformitate cu alin. (3) se ia în considerare la revizuirea planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic.

Articolul 38. Obiectivele de mediu pentru ape

(1) Obiectivele de mediu pentru ape cu referire la starea chimică și/sau ecologică și/sau la starea cantitativă a apelor de suprafață, precum și a apelor subterane și a zonelor de protecție se stabilesc de Guvern.

(2) În sensul prezentei legi:

a) *starea apelor de suprafață* înseamnă starea unui corp de apă de suprafață determinată de cea mai proastă stare ecologică și chimică a sa;

b) *starea apelor subterane* înseamnă starea unui corp de apă subterană determinată de cea mai proastă stare cantitativă sau chimică a sa;

c) *starea chimică a apelor de suprafață* înseamnă concentrația de poluanți în apă;

d) *starea chimică a apelor subterane* înseamnă starea chimică a unui corp de apă subterană;

e) *starea ecologică* înseamnă calitatea structurii și a funcționării ecosistemelor acvatice asociate apelor de suprafață;

f) *starea cantitativă* reprezintă gradul de afectare a unui corp de apă subterană de către captările directe și indirecte.

(3) Criteriile generale privind starea apelor pentru corpurile de apă, inclusiv pentru râuri, lacuri, corpuri de apă artificiale sau puternic modificate și pentru apele subterane, precum și definițiile necesare se stabilesc de Guvern.

(4) Asigurarea conformității stării apelor și a corpurilor de apă din fiecare district al bazinului hidrografic cu obiectivele indicate în alin. (1) se efectuează în baza măsurilor elaborate de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, în consultare cu comitetul districtului bazinului hidrografic. Măsurile trebuie incluse în planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic.

(5) În cazul unor circumstanțe excepționale legate de cauze naturale sau de forță majoră ori dacă, în comparație cu beneficiul anticipat, acest lucru ar fi posibil doar la un cost disproporționat în raport cu fezabilitatea tehnică, comitetul districtului bazinului hidrografic poate solicita Guvernului derogare de la conformitatea cu obiectivele de mediu pentru ape.

(6) Conținutul minim al măsurilor stabilite în conformitate cu alin. (4) și criteriile derogării acordate în conformitate cu alin. (5) se stabilesc de Guvern.

Articolul 39. Cerințele de epurare a apelor uzate în localitățile urbane

Cerințele pentru exploatarea sistemelor de colectare a apelor uzate în localitățile urbane și a stațiilor de epurare se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern, care trebuie să conțină prevederi referitor la:

a) metoda și gradul de epurare care trebuie asigurate în funcție de numărul de locuitori / de mărimea localității deservite sau care urmează să fie deservită de un sistem de colectare și de o stație de epurare și/sau de calitatea apelor receptoare în care apele uzate epurate se deversează;

b) identificarea și clasificarea unor astfel de ape receptoare, desemnate ca *zone sensibile*;

c) obligativitatea deversării tuturor apelor industriale uzate într-un sistem de colectare a apelor uzate în localitățile urbane, care trebuie să aibă loc pe baza unui acord, cu excepția cazurilor argumentate din punct de vedere tehnic, economic și ecologic;

d) condițiile privind gestionarea nămolurilor ce rezultă din procesul de epurare;

- e) obligativitatea monitorizării evacuărilor deșeurilor lichide și a efectelor acestora, în plus față de cerințele de raportare;
- f) alte prevederi relevante.

Articolul 40. Cerințele de epurare a apelor uzate în localitățile rurale

Cerințele de colectare, depozitare, epurare și deversare a apelor uzate casnice în localitățile rurale, inclusiv cerințele de exploatare a sistemelor de colectare locale, a stațiilor și a proceselor de epurare alternative, a tehnologiilor și a proceselor adecvate, se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern.

Articolul 41. Reglementarea deversării apei uzate

(1) În cazul în care folosința apei implică deversarea apei uzate sau un alt proces de poluare a apei, la cererea de eliberare a autorizației de mediu pentru folosința specială a apei se anexează:

- a) descrierea procesului de deversare;
- b) expertiza ecologică a documentației de proiect pentru procesul de deversare;
- c) descrierea cantității și compoziției poluanților care urmează să fie deversați;
- d) descrierea metodelor propuse de monitorizare a deversării.

(2) La examinarea cererii menționate la alin. (1), instituția competentă:

- a) aplică cerințele de deversare relevante adoptate în temeiul art. 36, cu excepția cazurilor în care realizarea cerințelor de calitate a mediului pentru ape indicate în art. 37 și a obiectivelor de mediu pentru ape stipulate în art. 38 impune condiții mai severe și, prin urmare, controale de emisie mai stricte;
- b) ia în considerare impactul deversării solicitate asupra altor utilizatori de apă;
- c) consultă organele abilitate în cazul deversării în surse de apă potabilă și în zone de agrement.

Articolul 42. Condițiile autorizației de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apei uzate

(1) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apei uzate, pe lângă prevederile art. 28, trebuie să conțină:

- a) valorile-limită de emisie în ceea ce privește fiecare substanță a cărei deversare este autorizată;
- b) descrierea locului de amplasare a construcțiilor de deversare, a caracteristicilor acestora;
- c) obligativitatea monitorizării de către titularul autorizației, precum și frecvența cu care informațiile monitorizării urmează să fie furnizate către organul care eliberează autorizația de mediu pentru folosința specială a apei;

d) descrierea proceselor de epurare sau de epurare prealabilă, la care trebuie să se supună deșeurile sau poluanții înainte de deversarea lor;

e) descrierea construcției, exploatării și întreținerii oricărei structuri necesare pentru epurarea sau epurarea prealabilă a deșeurilor și poluanților sau care controlează modul sau locul de deversare a acestora;

f) aspectele necesare minimalizării sau prevenirii poluării corpurilor de apă, realizării cerințelor de calitate a mediului pentru ape aplicabile și a obiectivelor de mediu pentru ape, inclusiv variațiile sezoniere sau de altă natură cu privire la cantitatea sau concentrația de poluanți care poate fi deversată.

(2) Autorizația de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apei poate preciza termenul-limită de reducere progresivă a cantității și/sau a concentrației de poluanți care poate fi deversată.

(3) Condițiile de deversare a apei uzate prevăzute în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei se revizuiesc obligatoriu la fiecare 3 ani.

(4) Titularul autorizației înaintează instituției competente cererea de revizuire cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea termenului de trei ani. La cerere se anexează descrierea procesului de deversare și copia înregistrărilor de monitorizare cerute conform alin. (1) lit. c).

(5) În baza cererii menționate în alin. (4), instituția competentă revizuieste condițiile de deversare a apei uzate prevăzute în autorizație, avînd ca scop îmbunătățirea calității apei, și modifică aceste condiții pentru a reduce cantitatea, tipul și /sau concentrația de poluanți deversați acolo unde este necesar:

a) ca rezultat al unor valori-limită mai stricte de emisie introduse de legislație;

b) pentru a asigura conformitatea cu cerințele de calitate de mediu pentru ape și/sau obiectivele de mediu pentru ape;

c) în virtutea schimbărilor apărute în tehnologie, în ceea ce privește *cele mai bune tehnici disponibile*.

Articolul 43. Prevenirea poluării din activități agricole

(1) Identificarea apelor care sînt sau care ar putea fi afectate de poluare din activități agricole și desemnarea suprafețelor de teren care au scurgere în apele respective ca fiind *zone vulnerabile* se efectuează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, în consultare cu fiecare comitet al districtului bazinului hidrografic, în baza unui regulament aprobat de Guvern.

(2) Regulamentul menționat în alin. (1) trebuie să conțină și prevederi referitoare la:

a) normele de utilizare a produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților în cadrul *zonelor vulnerabile*;

b) elaborarea unui cod sau a unor coduri de bune practici agricole pentru a fi puse în aplicare de către agricultori, pe bază de voluntariat, precum și a unor programe de promovare a implementării codurilor, inclusiv de formare și de informare a agricultorilor;

c) programele generale de acțiuni sau la programele aplicate în anumite zone, care pot conține norme obligatorii privind depozitarea și utilizarea anumitor produse de uz fitosanitar și fertilizanți;

d) monitorizarea efectului activităților întreprinse în temeiul prezentului articol, precum și a concentrației de nitrați în apele dulci.

Articolul 44. Evacuarea apei de drenaj de pe teren

(1) Nu este necesară obținerea condițiilor de deversare a apei uzate dintr-un sistem de drenaj a terenurilor folosite în scopuri agricole, silvice sau horticole, cu excepția prevederilor alin. (2) lit. b).

(2) În cazul în care evacuarea apei de drenaj de pe teren ar putea provoca poluări grave ale apelor sau în vederea respectării cerințelor de calitate a mediului pentru ape adoptate în temeiul art. 37 ori a obiectivelor de mediu pentru ape adoptate în temeiul art. 38, printr-un regulament aprobat de Guvern:

a) se stabilesc cerințe tehnice pentru epurarea apei de drenaj, inclusiv pentru crearea și utilizarea de iazuri speciale, de zone umede construite și de filtre și/sau;

b) se impune ca astfel de evacuări să aibă loc numai în temeiul condițiilor de deversare.

Capitolul VI

FOLOSINȚA ȘI PROTECȚIA APELOR SUBTERANE

Articolul 45. Folosința apelor subterane

(1) Folosința apelor subterane cu proprietăți potabile în alte scopuri decât cel al alimentării cu apă potabilă și apă menajeră este interzisă, cu excepția prevăzută în alin. (2).

(2) În zonele în care nu există surse necesare de apă de suprafață, dar există rezerve suficiente de ape subterane cu proprietăți potabile, Guvernul poate permite folosința acestora și în alte scopuri.

(3) Nu este necesară obținerea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei în cazul în care folosința apelor freatice se încadrează în folosința generală a apei conform art. 22.

(4) Folosința apei subterane, cu excepția folosinței apelor freatice în scopurile indicate în alin. (3), se efectuează numai în baza autorizației de mediu pentru folosința specială a apei.

Articolul 46. Calitatea apelor subterane

(1) Normele privind calitatea apelor subterane se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern, care trebuie să conțină prevederi referitoare la:

a) obiectivele de gestionare a apelor subterane sau a corpurilor de apă subterană care pot prevedea, fără a se limita la acestea, obiective privind starea cantitativă și chimică, concentrația de poluanți ca urmare a activităților umane, asigurarea unui echilibru între captare și realimentare;

b) cerințele de calitate pentru apele subterane;

c) permisiunea realimentării și stabilirea unor condiții specifice de explorare și captare a apelor subterane;

d) zonele sanitare ale sondelor.

(2) Măsurile de asigurare a respectării obiectivelor prevăzute în alin. (1) se elaborează în consultare cu comitetul districtului bazinului hidrografic.

Capitolul VII

GESTIONAREA SECETEI ȘI A INUNDAȚIILOR

Articolul 47. Planurile de gestionare a secetei

Planificarea gestionării secetei este reglementată printr-un regulament aprobat de Guvern, care trebuie să conțină prevederi referitoare la:

a) elaborarea unor planuri individuale de gestionare a secetei pentru fiecare district al bazinului hidrografic sau subbazin;

b) precizarea indicatorilor care permit identificarea împrejurărilor de secetă;

c) stabilirea unor sisteme de monitorizare specifice pentru identificarea împrejurărilor de secetă;

d) identificarea obiectivelor de gestionare și a măsurilor de atenuare a efectelor secetei, inclusiv a măsurilor de raționalizare a cererii de apă, de asigurare a stabilirii priorităților la folosința apei, de sprijinire a necesităților umane de bază, inclusiv a cerințelor în produse alimentare, de protecție a ecosistemele acvatic;

e) măsurile de participare a publicului la elaborarea și la punerea în aplicare a planurilor de gestionare a secetei, inclusiv măsurile de informare;

f) crearea rezervelor de apă în caz de secetă;

g) alte măsuri necesare.

Articolul 48. Declararea secetei

(1) La propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, Guvernul adoptă o hotărâre prin care se declară starea de secetă. Hotărârea va indica dacă prevederile acesteia se aplică la nivelul întregii țări, al unui district al bazinului hidrografic sau al unor subbazine, precum și va conține altă informație relevantă privind situația concretă de secetă.

(2) Hotărârea de declarare a secetei adoptată în conformitate cu alin. (1) poate prevedea temporar:

a) restricții asupra unor activități sau a tuturor activităților care implică folosința apelor;

- b) restricții sau interdicții asupra folosinței apei celor ce dețin autorizația de mediu pentru folosința specială a apei;
- c) restricții sau interdicții asupra folosinței generale a apei;
- d) noi priorități de folosință a apei în zona supusă secetei și deficienței de apă;
- e) utilizarea rezervelor de apă.

Articolul 49. Gestionarea riscului de inundații

(1) Gestionarea riscului de inundații este reglementată printr-un regulament aprobat de Guvern, care trebuie să conțină prevederi referitor la:

- a) domeniul de aplicare a planurilor de gestionare a riscului de inundații;
- b) integrarea pe etape a planurilor de gestionare a riscului de inundații în planurile de gestionare a districtelor bazinelor hidrografice;
- c) stabilirea unor proceduri și mecanisme de urgență în caz de inundații pentru a coordona acordarea de asistență populației afectate;
- d) coordonarea elaborării și adoptării planurilor de gestionare a riscurilor de inundații, cu exerciții de planificare similare întreprinse în țările vecine, pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale;
- e) alte aspecte relevante.

(2) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului efectuează evaluarea zonelor din cadrul districtului bazinului hidrografic care sînt supuse riscului de inundații, elaborează hărțile de hazard ale zonelor geografice care ar putea fi inundate și hărțile zonelor cu risc de inundații în legătură cu zonele respective și, în consultare cu fiecare comitet al districtului bazinului hidrografic, elaborează planuri de gestionare a riscului de inundații care să precizeze obiectivele gestionării riscului de inundații, precum și măsurile pentru atingerea acestor obiective, inclusiv măsuri de reducere a riscului de inundații și de protecție a sănătății și vieții oamenilor, a activităților economice, ecosistemelor și patrimoniului cultural.

(3) Posesorii terenurilor sînt obligați să permită reprezentanților autorizați de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, fără a percepe taxe, trecerea, precum și depozitarea temporară a materialelor și utilajelor pentru intervenții operative privind apărarea împotriva inundațiilor.

(4) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului inițiază negocieri cu țările riverane în elaborarea de planuri comune de prevenire și gestionare a inundațiilor.

Capitolul VIII

ÎNTREȚINEREA CORPURILOR DE APĂ ȘI A ZONELOR ȘI A FÎȘIILOR DE PROTECȚIE

Articolul 50. Întreținerea corpurilor de apă, a zonelor și a fîșiilor de protecție

(1) Autoritatea administrativă de gestionare a apelor și autoritățile administrației publice locale asigură întreținerea corpurilor de apă de suprafață, a zonelor și a fîșiilor de protecție, ca un serviciu public obligatoriu.

(2) Întreținerea corpurilor de apă de suprafață, a zonelor și a fîșiilor de protecție se bazează pe respectarea obiectivelor de mediu pentru ape stabilite în art. 38 și include:

- a) consolidarea malurilor râurilor, a albiilor corpurilor de apă;
- b) asigurarea capacității de evacuare a albiilor râurilor și înlăturarea aluviunilor excedentare;
- c) înlăturarea vegetației excesive din albia minoră;
- d) întreținerea apelor navigabile în stare navigabilă;
- e) înlăturarea obiectelor și a deșeurilor de la suprafața apei, de pe terenurile fondului apelor;
- f) alte lucrări necesare.

(3) Autoritatea administrativă de gestionare a apelor este responsabilă de întreținerea corpurilor de apă de suprafață, a zonelor și a fîșiilor de protecție, precum și a construcțiilor hidrotehnice stabilite de Guvern.

(4) Autoritățile administrației publice locale și alți posesori privați sînt responsabili de întreținerea corpurilor de apă de suprafață, a zonelor și a fîșiilor de protecție, precum și a construcțiilor hidrotehnice aflate în gestiunea lor.

(5) Posesorii terenurilor riverane sînt obligați, după ce au fost preavizați, să permită trecerea reprezentanților responsabili de întreținere, precum și transportul și depozitarea temporară a materialelor și a utilajelor necesare îndeplinirii atribuțiilor de întreținere.

Articolul 51. Regimul juridic al zonelor și al fîșiilor de protecție

Modul de creare, regimul de folosință și activitatea de ocrotire a zonelor și a fîșiilor de protecție a apelor sînt reglementate prin lege specială.

Articolul 52. Zonele de protecție a apelor

(1) Zonele de protecție a apelor sînt stabilite în cazul în care acest lucru este necesar în interesul public, în scopul:

- a) protejării corpurilor de apă împotriva efectelor dăunătoare pentru asigurarea curentă sau viitoare a aprovizionării publice cu apă;
- b) protejării apei destinate captării pentru alimentarea cu apa potabilă;
- c) realimentării apelor subterane;

d) prevenirii efectelor nocive cauzate de scurgerea apei de ploaie, de eroziune, de introducere a componentelor de sol, a îngrășămintelor, a pesticidelor și a erbicidelor în corpurile de apă.

(2) În zonele de protecție a apelor, anumite activități sînt interzise sau sînt reglementate în anumite condiții conform legislației, iar posesorii terenurilor riverane sînt obligați să permită organelor competente realizarea măsurilor necesare, inclusiv a celor de monitorizare a apei și a solului.

(3) În cazul în care măsurile luate în conformitate cu alin. (2) echivalează cu o expropriere, se achită o despăgubire conform legii.

Articolul 53. Zonele umede

(1) Calitățile specifice și importanța zonelor umede trebuie să fie luate în considerare la punerea în aplicare a prezentei legi și la elaborarea planurilor de gestionare a districtelor bazinelor hidrografice.

(2) Identificarea și delimitarea ariilor sau a suprafețelor calificate ca fiind zone umede se efectuează conform Legii privind fondul ariilor naturale protejate de stat.

(3) Nu se permite drenarea, utilizarea și convertirea zonelor umede. Acestea trebuie utilizate într-un mod durabil, astfel încît să fie protejate natura și caracteristicile lor esențiale.

Capitolul IX ASPECTELE FINANCIARE

Articolul 54. Principiul recuperării costurilor

(1) Pentru atingerea obiectivelor prezentei legi, se aplică principiul recuperării integrale a costurilor legate de folosința apelor, inclusiv evaluarea deplină a costului apelor drept component al mediului și resursă naturală, în temeiul unei analize economice a folosinței apei și cu respectarea principiului *poluatorul plătește*.

(2) Analiza economică menționată în alin. (1) cuprinde calculele relevante necesare realizării principiului recuperării costurilor serviciilor legate de folosința apei, avînd în vedere prognozele pe termen lung referitoare la furnizarea și cererea de apă în districtele bazinelor hidrografice și, în cazul în care este necesar, cu estimarea volumului, prețurilor și costurilor asociate serviciilor legate de utilizarea apei și estimarea investițiilor relevante.

(3) Sistemul taxei pentru apă este reglementat de Codul fiscal.

Articolul 55. Taxa și plata pentru folosința și poluarea apei

(1) Folosința generală a apei se efectuează cu titlu gratuit. Plăți de acces în zonele de scaldat și a stațiunilor balneare pot fi stabilite numai de titularul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei care a edificat construcții și/sau instalații destinate activităților de agrement.

- (2) Taxele pentru folosința apei sînt stabilite de Codul fiscal.
- (3) Plățile pentru poluarea apei sînt stabilite prin lege.

Capitolul X

COMPETENȚA ÎN EFECTUAREA CONTROLULUI FOLOSINȚEI ȘI PROTECȚIEI APELOR

Articolul 56. Controlul folosinței și protecției apelor

(1) Autoritatea din subordinea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, abilitată cu funcții de control ecologic de stat, coordonează și exercită activitatea de inspecție și de control în domeniul folosinței și protecției apelor.

(2) În scopul îndeplinirii atribuțiilor de control, inspectorii au dreptul:

a) de acces la ape, în zonele din lungul apelor, precum și în orice alt loc, unitate sau instalație, pentru a face constatări privind respectarea reglementărilor și aplicarea măsurilor de folosință și de protecție a apelor;

b) de a verifica instalațiile de măsurare a debitelor, de a recolta probe de apă și de a examina, în condițiile legii, orice date sau documente necesare controlului;

c) de a controla lucrările, construcțiile, instalațiile și folosințele care au legătură cu apa și de a verifica dacă acestea sînt realizate și exploatate în conformitate cu prevederile legale specifice și cu respectarea condițiilor autorizațiilor eliberate în conformitate cu prezenta lege;

d) de a întocmi actele corespunzătoare, în cazul constatării faptelor care constituie contravenții în domeniul apelor;

e) de a dispune eliminarea deșeurilor, altor substanțe ori bunuri depozitate sau evacuate în contradicție cu legislația de mediu.

Articolul 57. Controlul poluării

(1) În cazul în care anumiți poluanți sau deșeuri au fost ori sînt susceptibili de a fi deversați într-un corp de apă sau pe un teren în care există risc de poluare, autoritatea din subordinea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, abilitată funcții de control ecologic de stat emite o prescripție, cerînd ca, într-un termen rezonabil, să fie întreprinse măsuri specifice de protecție a apei împotriva poluării, de minimalizare sau de remediere a efectelor poluării în cauză.

(2) În cazul în care măsurile specifice necesare nu sînt întreprinse în termenele prescrise, autoritatea din subordinea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, abilitată funcții de control ecologic de stat realizează măsurile specifice menționate în alin. (1), avînd dreptul să recupereze costurile suportate.

(3) Prescripția emisă în conformitate cu alin. (1) poate fi contestată în scris, în termen de 10 zile, la organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului.

(4) Depunerea contestației menționate în alin. (3) nu suspendă executarea prescripției.

(5) Decizia organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului poate fi atacată în instanța de contencios administrativ.

Articolul 58. Răspunderea pentru încălcarea legislației în domeniul apelor

Încălcarea sau neexecutarea legislației în domeniul apelor atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, conform legislației.

Capitolul XI COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 59. Gestionarea resurselor de apă pe plan internațional

(1) Guvernul, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, autoritatea administrativă de gestionare a apelor și comitetele districtelor bazinelor hidrografice participă la gestionarea în comun a resurselor de apă internaționale pe baza unor tratate bilaterale și/sau multilaterale la care Republica Moldova este parte.

(2) Guvernul inițiază procesul de elaborare a tratatelor bilaterale și/sau multilaterale cu statele riverane ale râurilor Nistru și Prut, bazate pe principiile gestionării integrate a bazinelor hidrografice.

(3) Guvernul promovează participarea Republicii Moldova în cadrul organizațiilor internaționale de gestionare a bazinelor hidrografice internaționale, care includ părți din teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 60. Acțiuni de cooperare

(1) Pentru realizarea obligațiilor Republicii Moldova care derivă din tratatele internaționale, Guvernul aprobă:

a) mecanisme pentru schimbul direct și în timp util al datelor de gestionare și de protecție a apei și al informațiilor între organul central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului, autoritatea administrativă de gestionare a apelor și comitetele districtelor bazinelor hidrografice, pe de o parte, și instituțiile similare din alte țări, pe de altă parte;

b) proceduri de coordonare a planurilor care urmează a fi elaborate în conformitate cu prezenta lege cu documentele echivalente din alte țări;

c) componența delegațiilor, care pot include membri ai comitetelor districtelor bazinelor hidrografice, pentru întâlniri cu reprezentanți din alte țări.

(2) Guvernul adoptă cadrul normativ și/sau înaintează inițiative legislative pentru îndeplinirea angajamentelor asumate față de Uniunea Europeană și față de organizațiile internaționale.

Capitolul XII

PREVEDERI FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 61

(1) Autorizațiile de folosință specială a apei eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi sînt valabile pînă la expirare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, organul central de specialitate în domeniul mediului va elabora, va prezenta spre aprobare Guvernului și va pune în aplicare un plan etapizat de înregistrare a folosinței speciale a apei pentru districtele bazinului hidrografic.

(3) Utilizatorii de apă care nu dețin autorizație de folosință specială a apei sînt obligați să declare folosința specială a apei organului central de specialitate al administrației publice în domeniul mediului în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Utilizatorilor de apă care au declarat folosința specială a apei în conformitate cu alin. (3) li se acordă un termen de 6 luni pentru obținerea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei în condițiile prezentei legi.

Articolul 62

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 18 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul:

a) în termen de 6 luni de la adoptarea legii, va înainta în Parlament propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) în termen de 18 luni de la adoptarea legii:

va revizui și va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi;

va elabora și va aproba actele normative necesare implementării prezentei legi.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

Codul apelor nr. 1532-XII din 22 iunie 1993 (Monitor nr.10 din 30 octombrie 1993, art. 287);

Art. XIX din Legea nr. 1592-XIII din 27 februarie 1998 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 44-46 din 21 mai 1998, art. 326);

Art. V din Legea nr. 493-XIV din 9 iulie 1999 privind modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 90-92 din 19 august 1999, art. 452);

Art. II din Legea nr. Nr.454-XV din 30 iulie 2001 privind modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.141-143 din 22 noiembrie 2001, art. 1089);

Art. III din Legea nr. 523-XV din 11 octombrie 2001 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.131-132 din 31.10.2001, art. 981);

Art. I din Legea nr.446-XV din 13 noiembrie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.6-12 din 1 ianuarie 2004, art. 40);

Art. X din Legea nr. 482-XV din 4 decembrie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.6-12 din 1 ianuarie 2004, art. 48);

Art. II din Legea nr. 252-XVI din 21 octombrie 2005 cu privire la abrogarea și modificarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.151-153 din 11 noiembrie 2005, art. 724);

Art. I din Legea nr. 202-XVI din 26 iulie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial nr.141-145 din 7 septembrie 2007, art. 599);

Art. IV din Legea nr. 280-XVI din 14 decembrie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial nr.94-96 din 30 mai 2008, art. 349);

Art. III din Legea nr. 131-XVIII din 23 decembrie 2009 privind modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial nr.23-24 din 12 februarie 2010, art. 35)

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ LA PROIECTUL LEGII APELOR

Funcționarea și dezvoltarea oricărei societăți este puternic influențată și condiționată de prezența apei. Eficiența guvernării oricărui stat este condiționată de anumiți factori, inclusiv factori naturali. Unul din aceștia este apa, fără de care nu este posibilă funcționarea economiei statului. În acest sens este foarte importantă gestionarea apei la nivel general, referindu-ne nu numai la prezența acesteia, dar și la cantitatea în care este, precum și la calitatea apei.

Scopul elaborării proiectului de lege este crearea unui cadru legal pentru gestionarea, protecția și folosința eficientă a apelor din Republica Moldova.

Obiectivul legii se axează pe reglementarea relațiilor din domeniul resurselor de apă, prevenirea oricăror degradări a apelor și restabilirea mediului acvatic, precum și conformarea acestora la Directiva Cadru privind Apa 2000/60/CE a Parlamentului European și Consiliului din 23 octombrie 2000 (Jurnalul oficial al Uniunii Europene din 22.12.2000, numărul L 327).

Necesitatea elaborării și adoptării proiectului de decizie este condiționată de angajamentele internaționale asumate de Republica Moldova în domeniul apelor. Actualul Cod al Apelor este deja depășit, de aceea este nevoie de a adopta o Lege nouă a apelor care ar asigura o colaborare eficientă a actorilor interesați în domeniul utilizării durabile a resurselor de apă, și a protecției ecosistemelor acvatice.

Legea apelor vine cu reglementări noi, și abordări ce țin de managementul resurselor de apă pe bazine hidrografice. În același timp introduce principii noi de gestionare, adaptate la cerințele directivelor europene în domeniu.

La elaborarea proiectului Legii apelor s-a ținut cont și de Concepția politicii naționale în domeniul resurselor de apă, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 325-XV din 18.07.2003, care are ca principal obiectiv realizarea unui management stabil al apei, iar printre principiile de bază ale gestionării resurselor de apă, este gestionarea integrală, ca un sistem unic și planificat de acțiuni inter-conexe în domeniul apelor.

Proiectul Legii apelor reglementează accesul tuturor părților cointeresate la procesul de gestionare prin intermediul sistemului de consultări prealabile și de elaborare a unor decizii consensuale, asigurându-se prin aceasta *principiul participării*.

Alt principiu pe care se bazează Legea apelor este *principiul prevenirii poluării*, care presupune că în domeniul resurselor de apă nu vor fi întreprinse nici un fel de acțiuni sau măsuri ce ar putea avea consecințe negative pentru sectorul acvatic și pentru mediu în general.

La fel de importante sunt și *principiul "poluatorul plătește"*, potrivit căruia, costurile prevenirii poluării sau depoluării resurselor de apă sunt suportate de către poluator, precum și *principiul precauției*, în sensul că, în cazul în care există riscuri de prejudiciere gravă sau ireversibilă a resurselor de apă, lipsa certitudinii științifice totale nu poate fi folosită ca justificare a evitării luării de măsuri.

Alt principiu care stă la baza proiectului Legii apelor este *folosirea rațională a resurselor de apă*, care prevede stimularea folosirii resurselor de apă, în volumul în care beneficiarul de folosință a apei este cointeresat și al cărui cost acesta poate să-l suporte.

Un alt aspect foarte important luat în considerare la elaborarea noii Legi a Apelor este exclusivitatea dreptului de proprietate al statului asupra resurselor de apă de suprafață și subterane. Acest aspect a creat necesitatea reglementării corespunzătoare a relațiilor ce țin de folosirea apelor dintre stat și beneficiarii de folosință a apei, precum și între înșiși beneficiarii. Astfel, potrivit proiectului Legii apelor, statul este cel care stabilește regimul juridic de gestionare a apelor, creează structura organizatorică a gestionării cu scopul de a asigura folosirea rațională a apelor, protecția acestora împotriva poluării, realizează măsuri de prevenire a poluării etc. Intrarea în vigoare a Legii apelor este prevăzută a fi la 18 luni de la data publicării legii, și pe parcursul a 6 luni de la adoptarea legii, Guvernul va înainta în Parlament propuneri

privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege, iar pe parcursul a 18 luni Guvernul va revizui și va elabora actele normative necesare pentru implementarea legii și va aduce în același timp actele sale normative în concordanță cu prevederile Legii apei.

În concluzie, Legea apelor își propune să fie actul legislativ de bază în domeniul apelor, fiind complementat și prin alte acte legislative și normative speciale în domeniu. Aceasta se explică prin faptul că domeniul apelor este unul complex și implică mai multe aspecte distincte. Astfel, transpunerea anumitor concepte, procedee, măsuri, precum și a altor aspecte ce trebuie întreprinse conform prezentei legi, în dependență de fiecare caz în parte, va fi efectuat prin adoptarea de regulamente, programe, planuri, măsuri corespunzătoare, cu desemnarea organelor competente de resort pentru elaborarea, și respectiv aprobarea sau adoptarea acestor acte.

Proiectul Hotărârii Guvernului pentru aprobarea proiectului Legii apelor a fost înaintat spre examinare și avizare tuturor ministerelor, instituțiilor și organizațiilor relevante. În același timp, ținem să menționăm că proiectul de lege a fost plasat pe pagina web a ministerului: www.mediu.gov.md și a fost disponibil pentru consultare de către toate părțile interesate. De prevederile avizelor obținute de la ministerele și instituțiile interesate, inclusiv Ministerul Finanțelor, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerul Economiei, Ministerul Sănătății, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale, Ministerul Afacerilor Interne, Comitetul Executiv al Gagauziei, Academia de Științe a Moldovei, Biroul Național de Statistică, Asociația Patronală a Serviciilor Publice din Moldova, Agenția „Apele Moldovei”, Agenția Relații Funciare, Camera de Licențiere, Centrul de Combatere a Crimelor Economice și Corupției și Centrul de Armonizare a Legislației, Ministerul Justiției, Cancelariei de Stat sa ținut cont la definitivarea proiectului de lege. Suplimentar avizele acestor instituții au fost confirmate după formarea noului Guvern.

Proiectul de lege a fost supus dezbaterilor publice cu autoritățile și instituțiile interesate, organizate de către Ministerul Mediului, la care au fost invitate peste 17 de organizații neguvernamentale instituții și reprezentanți ai ministerelor cărora li sa pus la dispoziție prevederile legii și au fost prezentate principalele aspecte noi ce țin de noul proiect de lege. Suplimentar, Ministerul a organizat întruniri de lucru cu Academia de Științe a Moldovei pentru a coordona versiunea finală a legii.

În cadrul elaborării proiectului de lege au fost organizate consultări publice privind transparența în procesul decizional. Ca rezultat al dezbaterilor organizate proiectul de lege a fost completat și îmbunătățit cu unele prevederi noi și noțiuni aplicabile pentru Republica Moldova.

Ministru

Gheorghe Șalaru